

ud paa at ændre den nugældende Regel, nemlig at $\frac{1}{3}$ af Beløbet skal fordeles efter Kommunernes Marketal, $\frac{1}{3}$ efter Folkemængden ved sidste Folketælling og $\frac{1}{3}$ efter Lagtingets Skøn, derhen, at Fordelingen efter Marketal bortfalder, og at Halvdelen fordeles efter Folkemængden og Halvdelen efter Lagtingets Skøn. Naar Fordelingen efter Marketal ønskes ophævet, er Grunden den, at de færøske Kommuner Skatteevne, som Forholdene nu have udviklet sig, ikke nær saa meget kan bedømmes under Hensyn til, hvor megen Jordejendom der findes i en Kommune som under Hensyn til andre Næringsdrifter, som Handel, Skibsfart og Fiskeri.

Den ovenstaaende ny Fordelingsmaade er mulig ikke helt ubetænkelig, idet den giver Lagtingets Skøn over Kommunernes Skatteevne en langt større Rækkevidde end den nugældende Lov. Forudsættes Skatten paa Jordegodset uforandret som hidtil (6,388 Kr. 11 Øre), vil — naar det *Maksimums*-Beløb, der under denne Forudsætning kan paalignes Kommunerne, paalægges disse — Skønnet efter *den nugældende Lov* omfatter et Beløb af $\frac{6,388.11 \times 2}{3} = 4,258$ Kr. 74 Øre, men

efter *Lovforslaget* $\frac{6,388.11 \times 4}{2} = 12,776$

Kr. 22 Øre, altsaa 3 Gange saa meget. Det siger sig selv, at denne Forøgelse af det frie Skøns Indfyldelse vil *kunne* give større Spillerum for Vilkaarlighed i Ansættelsen. Imidlertid er det vanskeligt at sætte en anden Afgørelsesmaade i Skønnets Sted. Der har indenfor Lagtinget gentagne Gange været forhandlet om en (lempet) Udvidelse til Færøerne af Grund-sætningerne i den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903; men man er hidtil vejet tilbage for de tekniske Vanskeligheder, og det maa vistnok antages, at Forholdene i de færøske Landkommuner i Almindelighed ere for lidet udviklede til, at man kan endnu komme bort fra den rent skønsmæssige Ansættelse af Formue- og Lejligheds-skatten til Kommunerne, og det er da vanskeligt at paavise nogen brugelig Maalestok for Kommunernes indbyrdes Skatteevne. Under Hensyn hertil og til, at den Benyttelse, Lagtinget hidtil har gjort af Skønsansættelsen, vistnok maa siges at have været forsvarlig, tør Ministeriet antage, at den af Lagtinget vedtagne Ordning kan accepteres.